

Լրագրոյս վերաբերեալ նամակ կամ որ
եւ իցէ գրուիլն Խմբագիր—ՏՏօրե-
կին պիտի ուղղուի. եւ նանքու ծախ
քըն ալ դրկողիմ վրայ է:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

ԲԱՆԱԲԱԿԱՆ

Իտալական պաշտօնեայններն այս պեղածութեան մէջ իրենց նաւը չի կրնալով ուղղել, Ա. Ռաթիթացիի հըրաժարական տուաւ եւ թաղաւորն ալ ընդունելով՝ Հիալաինի դոքա պետին յանձնեց նոր պաշտօնեութիւն մը կազմելու դժուարին դարձ, Ա. րեւի որ Հիալաինի աւելի կտրուկ ընթացք մը պիտի բռնէ եւ խորհրդաբանը պիտի լռօժէ. Քարիզի կէս պաշտօնական թերթերը վնէւեւ իսկ Ա. տական հարուած մ'ալ պիտի ընէ կըսեն. բայց այսպիսի ընթացք մը Ռաթիցիի խոհմութենէն աւելի կրնայ յաշողիլ. Եւսալ լիսիտաւարականի կլթուի. սակայն Հռոմի լնդդոցն ծանր կերպարանք մը հառնելու ամենէն աւելի հաւանականութիւն տուող բուն Հռոմայ ժողովրդեան կողմանէ ի նըպաստ յերախոխականաց մեծ համակրութիւն մը ցոյց չտրուիլն է, վախճալով որ նորէն օտար միջամտութիւն մը կուգայ իրենց վրայ, եւ դրեւնէ վրա տագայ ըլլալով որ ներկայ Ալեու թմ. Պապին վախճանէն ետեւ աշխարհական իշխանութիւնն ալ անոր հետ դեւ

Վաղղիա յիսուն տարիլի չալի նոյն յա-
րաբերութիւններն ունեցած են, ինչ
որ հիմա կը գտնուի մէկ կողմէն Վաղ-
ղիոյ եւ միւս կողմէն Խաթալիոյ եւ
Վերմանիոյ մէջ. յիսուն տարի լինո-
ղիս եւ Վաղղիա այնչափ նախանձով
վարուած են իրարու հետ, որ չառան-
կաճախ կը կտաղծէին թէ պատե-
րաղին անհրաժեշտ էր. բայց եւ այն
պէս խաղաղութիւնը չէր վրդուած.
ուրեմն Վաղղիոյ եւ Վերմանիոյ ու
Խաթալիոյ յարաբերութիւններն ալ
կրնան նախանձնդդէմ եղած ըլլալ,
առանց պատերազմի հասնելու. Ի՞նչ
բայց ասկէ կրնայ թիւրուս արդարանալ,
բայց Վաղղիոյ Խաթալիոյ ու Վերմա-
նիոյ մէջ առաւել կարեւոր խնդիրներ
կան, այն է նախ Հռոմի խնդիրը, որուն
Խաղաղացոյ մայրաքաղաք ըլլալը բո-
լոր աշխարհի կաթովի կենտրոն դառնել
զատ՝ Վաղղիացոյ մեծ մասին ալ
կրնական եւ ազգային զգացողոյքէմ
կուղայ. երկրորդն է հարաւային
Վերմանիոյ հիւսիսայնոյն այսինքն ին-
քուստիոյ հետ միանալը, որ Վաղղիոյ
սահմանադրութիւնները նոր ընդդէմ ու

5 Նոյեմ. 1867 Ձ. ԿԱՐԻՊԱԼՏԻ
 Հռմբի աղբայրն ժողովն ալ իր
 հրատարակած մէկ յայտաբարութեան
 մէջ կրէ. «Ե՛րոտ հետեւ պէտք է
 զարնուիլ եւ մտնուիլ: Սեպտ. 15ի
 զայնպեղորթիւնն արեան մէջ լորէ
 զուեցաւ: Ուրեմն ի՛նչ կը մնայ ընել,
 Օղնել անոնց ուրք Գալիբուն աշ.

« Այլ շատեր եղև խաղաղությանը Ար-
շոդէն իր ամեն անդամայ ստորագրու-
թեամբ հոգեւական թուղթ մը հրա-
սարարեց, որով կը յորդորէ հաւա-
սայ ամբողջութիւնը պահել եւ Այ-
լիի իր լաւ ուսանիլը, բայց ոչ մեկ
նախեանց դժուարութիւնները կործ-
շէ, ոչ ալ ներկայ վէճերուն քննու-
թիւմը մէջ կը մտնէ, իր ըրած որոշ-
մանց կարգէն են Այլիներէն եկե-
ղեցեց մօտեցաւ ջանալ, եղև իր
պոսներն արքեպիսկոպոսայ հրամա-
նաւ կարգել, վիճակային Արշոդները

Միայն և միայն, ինչպէս երօնական

